

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

02.06.2025.

Poslovni broj: Pž-506/2025-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca-izvjestitelja i Radovana Raduke, člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Vedrane Jurjević, OIB 97248841011, iz Vira, Miljkovica IV 19, koju zastupa punomoćnik Vlatko Marušić, odvjetnik iz Zagreba, Bijenička cesta 17, protiv tuženika De Georgiis d.o.o. u stečaju, OIB 94254533029, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, kojeg zastupa punomoćnik Dragan Mijoč, odvjetnik iz Splita, Velebitska 75, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-31/2024-26 od 20. prosinca 2024., u sjednici vijeća održanoj 13. svibnja 2025.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-31/2024-26 od 20. prosinca 2024.

riješio je

Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-31/2024-26 od 20. prosinca 2024. i rješava:

Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-31/2024-26 od 20. prosinca 2024. utvrđena je osnovanom novčana tražbina tužiteljice prema tuženiku s naslova Ugovora o pozajmici od 30. kolovoza 2013. i Aneksa Ugovora o pozajmici od 18. veljače 2020. u iznosu od 592.768,05 EUR kao tražbine II. (drugog) višeg isplatnog reda.

2. Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-31/2024-26 od 20. prosinca 2024. naloženo je tuženiku naknaditi tužiteljici parnične troškove od

71.122,22 EUR, dok je zahtjev tuženika za naknadom preostalog troška postupka od 250,00 EUR odbijen kao neosnovan.

3. U obrazloženju navedene presude prvostupanjski sud je utvrdio

- da je tužiteljica 2. rujna 2022. prijavila u stečajnom postupku nad dužnikom potraživanje utemeljeno na pravnoj osnovi - ugovoru o pozajmici, iznos tražbine da je 4.466.210,88 kn, koja je evidentirana u poslovnim knjigama dužnika, a vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom,

- da je prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka podnijela Financijska agencija 27. lipnja 2016. navodeći kako na dan 1. rujna 2015. dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 652 dana, u ukupnom iznosu od 609.388,80 kn,

- da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4893/2022-2 od 30. studenoga 2022. odbijena žalba stečajnog vjerovnika Vedrane Jurjević kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. u dijelu u kojem je taj vjerovnik upućen pokrenuti parnicu u roku od osam dana od dana primitka drugostupanjske odluke,

- da je navedeno rješenje uručeno tužiteljici 24. prosinca 2022.,

- da je tužiteljica kao davatelj pozajmice s tuženikom kao korisnikom pozajmice zaključila Ugovor o pozajmici od 30. kolovoza 2013. na iznos od 4.500.000,00 kn i na rok koji je ugovoren na rok od godinu dana,

- da je tužiteljica tuženiku uputila dopis od 27. veljače 2019. kojim je zatražila od tuženika usklađivanje poslovnih odnosa i dostavu izvoda otvorenih stavki iz njegovog knjigovodstva te garanciju u vidu zadužnica ovjerenih kod javnog bilježnika,

- da je tuženik izdao tužiteljici 22. ožujka 2019. Potvrdu o stanju duga iz koje proizlazi da tuženik priznaje tužiteljici postojanje i visinu duga u iznosu od 4.500.000,00 kn te potvrđuje da na dan izdavanja potvrde taj dug iznosi 4.466.210,88 kn s naslova neisplaćenog odnosno nevraćenog dijela pozajmice,

- da su stranke sklopile i Aneks Ugovora o pozajmici od 18. veljače 2020. kojim je utvrđeno da je ostatak dugovanja po Ugovoru 4.466.210,88 kn i da preostali pozajmljeni iznos se dužnik obvezuje vratiti najkasnije u roku od tri godine od dana potpisa Aneksa.

3.1. Prvostupanjski sud je ocijenio da dostavom dodatne dokumentacije u ovom parničnom postupku tužiteljica nije odstupila od osnove potraživanja prijavljenog u stečajnom postupku i da osnovu utuženog potraživanja predstavlja Ugovor o pozajmici tužiteljici sklopljen 2013. godine, a Potvrda o stanju duga pa i kasniji Aneks Ugovora o pozajmici samo su tuženikovo priznanje tužiteljčinog potraživanja koje predstavlja prekid zastare u vidu priznanja duga.

3.2. Prvostupanjski sud je utvrdio da je tužiteljčina tražbina dospjela 30. kolovoza 2014., pa bi tako zastara nastupila 30. kolovoza 2019., ali je tuženik prije toga zastaru prekinuo priznanjem duga odnosno izdavanjem potvrde o stanju duga 22. ožujka 2019. Stoga je prihvatio tužbeni zahtjev.

4. Protiv ove presude i rješenja žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i

pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu i rješenje i odbije tužbeni zahtjev. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od ukupno 14.594,86 EUR.

5. Tuženik u žalbi u bitnome navodi da tužiteljica prilikom prijave tražbine u stečajnom postupku nije dostavila isprave na koje se poziva tijekom ovog postupka i njena tražbina nije ni mogla biti priznata i utvrđena, a u prijavi tužiteljica ne spominje ni Aneks ugovora ni Potvrdu o stanju duga te je njenu tražbinu trebalo osporiti zbog zastare. Smatra da tužiteljica nije ovlaštena pozivati se na drugačiju pravnu osnovu ni ovlaštena dostavljati isprave kojima bi mijenjala pravnu osnovu tražbine.

5.1. Tuženik ističe i da je tužiteljica rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4893/2022-2 od 30. studenoga 2022., kojim je potvrđeno rješenje o upućivanju u parnicu, zaprimila 24. prosinca 2022., a tužbu je podnijela 23. prosinca 2022. pa je tužbu trebalo odbaciti kao preuranjenu.

5.2. Osim toga, navodi da je nejasno i pogrešno shvaćanje da je tužiteljicu tek nakon vođenja cijelog postupka potrebno pozvati na uređenje tužbenog zahtjeva, čime se tužiteljica stavlja u povlašteni položaj.

5.3. Kako nema dokaza da su tužiteljici na njen zahtjev dostavljene tražene garancije, tuženik smatra i da potvrda o stanju duga ne predstavlja tuženikovo priznanje tražbine.

5.4. Tuženik, također, ističe da je tužiteljica supruga vlasnika i zastupnika tuženika po zakonu i spada u povezane i bliske osobe te njena tražbina spada u niže isplatne redove.

5.5. U odnosu na rješenje o trošku postupka tuženik navodi da je ukidnom odlukom suda tužba odbačena kao nedopuštena u dijelu koji se odnosi na isplatu 592.768,04 EUR i jasno je da tužiteljica nije uspjela u cijelosti s tužbenim zahtjevom te je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

6. Odgovor na žalbu nije podnesen.

7. Žalba protiv presude nije osnovana, a žalba protiv rješenja je osnovana.

8. Ispitavši pobijanu presudu i rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.) u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ovoga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana, dok je pobijano rješenje doneseno uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

9. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužiteljice za utvrđenje postojanja tražbine prijavljene i osporene u stečajnom postupku u iznosu od 592.768,05 EUR.

10. Tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno je da je tužiteljica na temelju Ugovora o pozajmici od 30. kolovoza 2013. dala tuženiku pozajmicu od 4.500.000,00 kn (597.252.64 EUR) na rok od godine dana, da je tuženik izdao tužiteljici Potvrdu o stanju duga od 22. ožujka 2019. iz koje proizlazi da tuženik priznaje tužiteljici postojanje i visinu duga u iznosu od 4.466.210,88 kn te da su stranke sklopile i Aneks Ugovora o pozajmici od 18. veljače 2020. kojim je utvrđen ostatak dugovanja po Ugovoru od 4.466.210,88 kn i novi rok povrata.

11. Suprotno žalbenim navodima, tužiteljica nije prekludirana u isticanju dokaza radi utvrđenja činjenice da je zastara prekinuta zbog priznanja duga u smislu odredbe članka 240. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.). Naime, sud se neće obazirati na zastaru ako se dužnik nije na nju pozvao (članak 214. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima) te tužiteljica nije bila dužna dostaviti dokaze o prekidu zastare sve dok prigovor zastare nije istaknut. Također, tužiteljica je rješenjem stečajnog suda upućena u parnicu radi utvrđenja tražbine i u ovoj parnici je trebalo raspraviti pitanje prekida zastare, što je prvostupanjski sud i učinio analizom svih privijenih dokaza (članak 8. Zakona o parničnom postupku).

12. Također, pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da tužiteljica nije odstupila od osnove potraživanja prijavljenog u stečajnom postupku budući da je osnova tražbine Ugovor o pozajmici sklopljen 2013. godine, a Potvrda o stanju duga pa i kasniji Aneks Ugovora o pozajmici predstavljaju tuženikovo priznanje postojeće tražbine kojim je prekinuta zastara, neovisno o tome što tuženik nije dao dodatno osiguranje za ispunjenje te tražbine.

13. U smislu odredbe članka 282. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, nakon prethodnog ispitivanja tužbe sud donosi rješenje kojim se tužba odbacuje ako utvrdi da rješavanje o tužbenom zahtjevu ne ide u sudsku nadležnost (članak 16.) ili da je tužba podnesena nepravovremeno, ako je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe ili ako prije podnošenja tužbe nije proveden zakonom predviđeni postupak mirnog ili drukčijeg ostvarivanja prava, a zakonom je propisano da će se u tom slučaju tužba odbaciti ili da se bez toga ne može zahtijevati zaštita povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

14. U konkretnom slučaju, stečajnim zakonom je predviđen način ostvarivanja prava stečajnih vjerovnika kojima je osporena tražbina i to odredbom članka 266. stavka 1. Stečajnog zakona kojom je predviđeno da će u sud vjerovnika osporene tražbine uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

15. Stoga, u slučaju da vjerovnik podnese tužbu radi utvrđenja osporene tražbine prije pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu tužba nije nepravovremena. Naime, kad je podnesak vezan za rok, smatra se da je dan u roku

ako je prije nego što rok protekne predan nadležnom sudu (članak 113. stavak 1. Zakona o parničnom postupku). U konkretnom slučaju prije podnošenja tužbe je proveden zakonom predviđeni postupak ostvarivanja prava u stečajnom postupku, a tužba nije nepravovremena te, suprotno žalbenim navodima, u smislu članka 282. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, tužbu u ovom predmetu nije trebalo odbaciti.

16. Isto tako, ako podnesak nije razumljiv ili ne sadržava sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će podnositelju naložiti da podnesak ispravi odnosno dopuni u skladu s danom uputom i u tu svrhu mu vratiti podnesak radi ispravka ili dopune te se ne radi o tome da je tužiteljica pozivom da uredi tužbu stavljena u povlaštenu položaj, kako to neosnovano ističe žalitelj.

17. Neosnovan je i žalbeni navod da se predmetno radi o tražbini za povrat zajma kojim se nadomješta kapital, odnosno o tražbini nižeg isplatnog reda (članak 139. stavak 1. točka 5. Stečajnog zakona).

18. Naime, tužiteljica nije član društva (u smislu odredbe članka 408. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima – „Narodne novine“ broj: 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 111/12., 125/11., 68/13., 110/15., 40/19., 34/22., 114/22., 18/23. i 130/23.), a niti joj je član društva dao osiguranje za povrat zajma (članak 408. stavak 2. Zakona o trgovačkim društvima). Isto tako, tijekom postupka nije iznesena činjenica da bi eventualno tužiteljica dala tuženiku zajam iz sredstava koja joj je za to dao član društva (kao bliska osoba) niti je u odnosu na tu činjenicu spisu privijen ikakav dokaz, dok s druge strane samo srodstvo ne proizvodi automatizmom takav učinak.

19. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio kako postoji tražbina tužiteljice prema tuženiku na osnovi povrata zajma i pravilnom primjenom odredbe članka 270. Stečajnog zakona prihvatio tužbeni zahtjev.

20. Međutim, rješenje o naknadi parničnog troška doneseno je uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

21. Tužitelj je u cijelosti izgubio parnicu kada je njegova tužba odbačena (ovako i sudska praksa, npr. u predmetu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-82/2003 i dr.).

22. U konkretnom predmetu tužiteljica je uspjela u sporu sa zahtjevom za utvrđenje njene tražbine kao tražbine II. (drugog) višeg isplatnog reda, dok je u odnosu na tužbeni zahtjev za isplatu tužba odbačena kao nedopuštena rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3930/2023-2 od 25. siječnja 2024.

23. Zbog toga je pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 4. Zakona o parničnom postupku, s obzirom na uspjeh u sporu stranaka u približno jednakim dijelovima, trebalo odlučiti da svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

24. Slijedom navedenog, ovaj sud utvrdio je da tuženikova žalba nije osnovana u odnosu na glavni zahtjev, pa je valjalo na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, u tom dijelu presudom odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

25. U odnosu na parnični trošak, pobijano rješenje je preinačeno primjenom odredbe članka 380. točke 3. Zakona o parničnom postupku kao u izreci ovog rješenja.

26. Tuženiku nije dosuđen trošak sastava žalbe, jer u žalbenom postupku nije uspio u pogledu glavnog zahtjeva već samo u pogledu sporednih traženja. Iz navedenog proizlazi kako tuženik nije uspio u ovom žalbenom postupku u odnosu na odluku o glavnoj stvari, zbog čega nema pravo na trošak žalbenog postupka (članak 166. stavak 2. u svezi odredbe članka 154. Zakona o parničnom postupku).

Zagreb, 13. svibnja 2025.

Dokument je elektronički potpisan:
Mario Vukelić

Vrijeme potpisivanja:
27-05-2025
21:50:38

CN=|
C=HR|
O=VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE|
2.5.4.97=90C1156415449522D39373334309333825353139|
OU=Signature|
S=Vukelić|
G=Mario|
CN=Mario Vukelić

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: 9-30877-7d1b6

Kontrolni broj: 086c8-f5c9c-85f7f

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana
35

Poslovni broj: P-31/2024-26

MFO prihvata 23.12.
2h.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužiteljice Vedrane Jurjević iz Vira, Miljkovica IV 19, OIB: 97248841011, zastupane po punomoćniku Vedranu Klemenčiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Tušak i partneri iz Zagreba, protiv tuženika De Georgiis d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB: 94254533029, zastupanog po punomoćniku Draganu Mijoču, odvjetniku u odvjetničkom društvu Mijoč i Bakić iz Splita, radi utvrđenja, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 13. rujna 2023. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice Vedrana Klemenčića i zamjenice punomoćnika tuženika Martine Marušić Majica, na ročištu za objavu odluke 20. prosinca 2024.

presudio je

Utvrđuje se osnovanom novčana tražbina tužiteljice Vedrane Jurjević iz Vira, Miljkovica IV 19, OIB: 97248841011, prema tuženiku De Georgiis d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB: 94254533029, s naslova Ugovora o pozajmici od 30. 08. 2013. i Aneksa Ugovora o pozajmici od 18. 02. 2020. u iznosu od 592.768,05 eura kao tražbine II. (drugog) višeg isplatnog reda.

i

riješio je

Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnične troškove u iznosu od 71.122,22 eura, sve u roku od 15 dana, dok se zahtjev tuženika za naknadom preostalog troška postupka u iznosu od 250,00 eura odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj 23. prosinca 2023., u bitnome, navodi kako je ovosudnim rješenjem posl. br. St-162/2022 od 7. srpnja 2022. otvoren stečajni postupak nad tuženikom. Tužiteljici da je neosnovano osporena novčana tražbina u iznosu od 4.466.210,88 kuna, koja je prijavljena u stečajnu masu tuženika

podneskom od 2. rujna 2022. Osporena tražbina odnosila se na potraživanje iz Ugovora o pozajmici od 30. kolovoza 2013. kao i Aneksu toga ugovora od 18. veljače 2020. Tužiteljica je tuženiku 27. veljače 2019. uputila dopis kojim je zatražila dostavu izvoda otvorenih stavaka iz knjigovodstva dužnika te izdavanje garancija u vidu zadužnica ovjerenih kod javnog bilježnika za dugovanje s točnim datumom povratka uplaćenog novca, sve u svrhu usklađivanja poslovnih odnosa i podmirivanja preostalog neplaćenog potraživanja. Povodom citiranog dopisa tuženik je 22. ožujka 2019. izdao Potvrdu o stanju duga kojom priznaje postojanje i visinu duga prema tužiteljici kao davatelju pozajmice, a koji je u trenutku izdavanja Potvrde iznosio upravo koliko je i utuženo potraživanje, a čime je samu tražbinu tužiteljice učinio nespornom. Istom se Potvrdom tuženik obvezao dug tužiteljici vratiti u roku do godinu dana od dana izdavanja Potvrde, a u slučaju da dugovanje ne podmiri u navedenom roku, obvezao se sklopiti novi ugovor o dugovanju ili novi anex. Slijedom navedene korespondencije stranke su sklopile Aneks ugovora 18. veljače 2020. kojim se još jednom utvrđuje iznos tražbine te određuje novi rok povratka pozajmice od tri godine od dana potpisa Aneksa. Postojanje navedene obveze tuženika dodatno je potvrđeno i Zapisnikom o obavljenom poreznom nadzoru obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dobit koji je sačinjen 14. listopada 2019. od strane Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Zadar. Navedenim je Zapisnikom utvrđeno da su sredstva pozajmljena beskamratno kao kratkoročna pozajmica na rok od godinu dana, ali da je do 31. prosinca 2017. vraćen samo manji iznos te da je većinski dio duga preostao.

2. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 9. veljače 2023., u bitnome, istakao kako je predmetna tužba neuredna, nepotpuna i nepodobna za raspravljanje i po istoj se ne može postupiti. Također, naveo je i kako je tužbeni zahtjev potpuno neosnovan i tužiteljica traži utvrđenje postojanja tražbine, a da pritom ne navodi, niti bi iz historijata tužbe bilo razvidno, o tražbini kojeg isplasnog reda bi se u konkretnom slučaju eventualno radilo. Istakao je i prigovor zastare. Istakao je kako tužiteljica prilikom prijavljivanja predmetne osporene tražbine u stečajnom postupku nije dostavila isprave na koje se poziva u tužbi pa samim time njezina tražbina ni nije mogla biti priznata. Tužiteljica pri prijavi tražbine nije postupila sukladno odredbama čl. 257. Stečajnoga zakona odnosno nije dostavila isprave odnosno osnovu na kojoj se temelji njezino potraživanje, već se samo pozvala na ugovor o pozajmici, dok nije navela Aneks toga ugovora. Štoviše, tužiteljica je navela kako ne raspolaže ovršnom ispravom. Stečajni je upravitelj, slijedom toga, potpuno opravdano osporio tražbinu tužiteljice zbog zastare, a s obzirom na datum sklapanja ugovora o pozajmici. Nadalje, dokumentacija dostavljena uz tužbu ni po čemu ne opravdava potraživanje tužiteljice u utuženom iznosu. Ističe i kako je Aneks Ugovora o pozajmici sklopljen tek 30. kolovoza 2020., odnosno nakon što je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad tuženikom 24. travnja 2016. Potvrda o stanju duga nije relevantan dokaz. Također, ni Zapisnik RH, MF, PU, PU Zadar od 14. listopada 2019. ne predstavlja ispravu koja bi po mjerodavnim materijalnim odredbama bila pretpostavka navodne tužiteljicine tražbine. Također, na Aneksu Ugovora o pozajmici nisu ovjereni potpisi, što čini upitnom i njegovu vjerodostojnost. Ističe i da je u dopisu tužiteljice tuženiku od 27. veljače 2019., a na koji se poziva tužiteljica, ista zatražila garanciju u vidu zadužnica, dok u ovom postupku ničim ne dokazuje da su zatražene zadužnice doista i izdane. Zaključno je istaknuo kako je tužiteljica supruga vlasnika i zakonskog zastupnika tuženika do otvaranja stečajnoga postupka pa spada u povezane i bliske osobe sukladno poreznim propisima i sukladno čl. 207. st. 2. toč. 3. Stečajnoga zakona u vezi sa st. 1. istoga članka pa bi

tražbina takve osobe, kad bi i bila osnovana, a što nije, spadala u niže isplatne redove koje se prema čl. 257. Stečajnoga zakona prijavljuju samo po posebnom pozivu suda.

3. U ovoj pravnoj stvari je pod posl. br. P-244/2022-10 6. listopada 2023. donesena presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenje postojanja potraživanja kao i za isplatom utuženog iznosa kao neosnovan.

4. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-3930/2023-2 od 25. siječnja 2024. ukinuta je naprijed citirana prvostupanjska presuda te je u dijelu koji se odnosi na utvrđenje postojanja potraživanja tužiteljice prema tuženiku predmet vraćen na ponovni postupak dok je u dijelu koji se odnosi na nalaganje tuženiku da tužiteljici isplati utuženi iznos tužba odbačena kao nedopuštena. Naime, tužiteljici ne pripada pravo na zahtijevanu sudsku zaštitu kondemnatornom tužbom, kakvu je tužiteljica podnijela u konkretnom slučaju u dijelu u kojem zahtijeva isplatu, već zaštitu svojeg prava može zahtijevati isključivo tužbom na utvrđenje (deklaratornom tužbom) koju predviđa odredba čl. 187. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11- službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22; u daljnjem tekstu: ZPP), odnosno da zahtijeva utvrđenje tražbine osnovanom u određenom iznosu tražbine drugog višeg isplatnog reda. Nadalje, istaknuto je kako je prvostupanjski sud propustio utvrditi kada je tužiteljica primila rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4893/2022-2 od 30. studenoga 2022., (kojim je potvrđeno ovosudno rješenje posl. br. St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. o upućivanju u parnicu) te je li, eventualno nastupila prekluzija prava na vođenje ove parnice, zbog čega pravilnost pobijane presude nije moguće ispitati. Također se navodi kako tužba u dijelu koji se odnosi na utvrđenje osporene tražbine ne sadrži sve što je potrebno kako bi se po njoj moglo postupiti, jer ne sadrži oznaku isplatnog reda osporene tražbine čije se utvrđenje traži u smislu čl. 270. Stečajnoga zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17 i 36/22; u daljnjem tekstu: SZ) te je sud trebao tužiteljicu pozvati na ispravak primjenom odredbe čl. 109. st. 1. ZPP-a. Nadalje, tužiteljica je svoje dokaze o tome da je eventualno došlo do prekida zastare trebala priviti spisu tek nakon što je istaknut prigovor zastare, dok prvostupanjska odluka ne sadrži nikakve razloge o ovoj odlučnoj činjenici (eventualnom prekidu zastare), budući da je sud zbog pogrešnog pravnog pristupa odbio ocijeniti privijenu ispravu – Potvrdu o stanju duga od 22. ožujka 2019. Slijedom iznesenoga, određeno je da će sud u ponovljenom postupku otkloniti bitne povrede na koje je ukazano te utvrditi je li tužba podnesena pravovremeno, pozvati tužiteljicu da uredi tužbeni zahtjev i nakon toga donijeti novu i na zakonu osnovanu presudu.

5. U nastavku postupka tužiteljica je na poziv suda sukladno odredbi čl. 109. st. 1. ZPP-a ispravila tužbu, uredila tužbeni zahtjev tako da isti sada glasi kako je navedeno u izreci presude.

6. Tuženik je istakao kako se protivi preinaci tužbe, međutim, budući da, sukladno odredbi čl. 191. ZPP-a preinaka tužbe predstavlja promjenu istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći te tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode, tako da zbog toga tužbeni zahtjev nije promijenjen, ovaj sud smatra kako se u ovom slučaju nije radilo o preinaci tužbenog zahtjeva pa o tom prigovoru tuženika nije donosio posebnu odluku.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid te pročitao priloženu dokumentaciju i to naročito Ugovor o pozajmici, Aneks Ugovora o pozajmici, Potvrdu o stanju duga, Prijavu tražbine u stečajnom postupku, Zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dobit kod poreznog obveznika od 14. listopada 2019., Dopis tužiteljice tuženiku od 27. veljače 2019., Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka od 27. lipnja 2016., ovsudno rješenje posl. br. St-891/16-3 od 7. srpnja 2016. te je izvršio uvid u ovsudni spis St-162/2022 putem eSpis aplikacije.

8. Prema odredbi čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

9. Sud nije provodio dokaze predložene po tužiteljici u podnesku od 22. srpnja 2024. i to dokaz saslušanjem tužiteljice i saslušanjem svjedoka Damira Jurjevića i to iz razloga što su ti dokazi predloženi nakon zaključenja prethodnoga postupka, a tužiteljica nije ukazala na postojanje razloga zbog kojih bez svoje krivnje takve dokazne prijedloge nije mogla iznijeti prije zaključenja prethodnoga postupka, sve sukladno odredbama ZPP-a.

10. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

11. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

12. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice da se utvrdi osnovanim njezino potraživanje prema tuženiku, a koje potraživanje joj je osporio stečajni upravitelj u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

13. Tužiteljica je svoje navode iz tužbe utemeljila na činjenici da je sa tuženikom imala sklopljen Ugovor o pozajmici, naknadno sklopljen Aneks istoga Ugovora o pozajmici kojim je prolongiran rok za vraćanje istoga duga, a da je samo potraživanje iz Ugovora tuženik priznao izdavanjem Potvrde o stanju duga te je isto potvrđeno i Zapisnikom Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zadar.

14. Tuženik svoje navode kojima osporava potraživanje tužiteljice temelji na činjenici kako tužiteljica nije prilikom prijavljivanja tražbine u stečajnom postupku dostavila sve isprave na kojima temelji tražbinu, već samo Ugovor o pozajmici pa da tako ni ovu tužbu ne može utemeljiti na ovim ostalim naknadno, tek uz tužbu, dostavljenim ispravama (Aneks Ugovora, Potvrda i Zapisnik), kako je potraživanje tužiteljice – iz Ugovora o pozajmici – u zastari te kako tužiteljica spada u bliske osobe i kao takva može eventualno imati potraživanje koje bi spadalo u niži isplatni red i koje se prijavljuje samo po pozivu suda.

15. Uvidom u Prijavu tražbine u stečajnom postupku utvrđeno je kako je tužiteljica 2. rujna 2022. prijavila u stečajnom postupku nad dužnikom potraživanje temeljeno na pravnoj osnovi – ugovoru o pozajmici, iznos tražbine da je 4.466.210,88 kuna, tražbina da je evidentirana u poslovnim knjigama dužnika, a vjerovnik ne raspolaze ovršnom ispravom.

16. Uvidom u Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka utvrđeno je kako je isti ovome sudu podnijela Financijska agencija 27. lipnja 2016. navodeći kako na dan 1. rujna 2015. dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 652 dana, u ukupnom iznosu od 609.388,80 kuna.

17. Iz ovosudnog rješenja posl. br. St-891/16-3 od 7. srpnja 2016. proizlazi kako je istim pokrenut prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnoga postupka nad tuženikom.

18. Iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4893/2022-2 od 30. studenoga 2022. proizlazi kako je istim odbijena žalba stečajnog vjerovnika Vedrane Jurjević kao neosnovana i potvrđeno ovosudno rješenje posl. br. St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. u dijelu u kojem je taj vjerovnik upućen pokrenuti parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke.

19. Citirano rješenje uručeno je tužiteljici 24. prosinca 2022., a što je utvrđeno uvidom u ovosudni spis posl. br. St-162/2022 putem eSpis aplikacije, i to sukladno odredbama čl. 12. i čl. 50. st. 7. SZ-a kojim je uređeno pitanje dostave sudskih pismena u stečajnom postupku.

20. Uvidom u Ugovor o pozajmici utvrđeno je kako je isti sklopljen između Vedrane Jurjević kao davatelja pozajmice i društva De Georgiis d.o.o. kao korisnika pozajmice. Ugovor je sklopljen 30. kolovoza 2013. te je iznos pozajmice koja je predmet ugovora 4.500.000,00 kuna. Pozajmica je ugovorena na rok od godinu dana od dana uplate sredstva.

21. Iz dopisa tužiteljice tuženiku od 27. veljače 2019. proizlazi kako je tužiteljica zatražila od tuženika usklađivanje poslovnih odnosa navodeći kako je potrebno da joj tuženik dostavi izvod otvorenih stavki iz njegovog knjigovodstva te izda garanciju u vidu zadužnica ovjerenih kod javnog bilježnika za dugovanje s točnim datumom povratka uplaćenog novca. Ukoliko ne dobije traženo, u roku od 15 dana će svoje potraživanje ostaviti prisilnim sudskim putem.

22. Potvrdu o stanju duga izdao je tuženik tužiteljici 22. ožujka 2019. i iz nje proizlazi kako tuženik kao korisnik pozajmice, na zahtjev tužiteljice priznaje istoj postojanje i visinu duga prema tužiteljici kao davatelju pozajmice u iznosu od 4.500.000,00 kuna te potvrđuje da na dan izdavanja potvrde taj dug iznosi 4.466.210,88 kuna s naslova neisplaćenog odnosno nevraćenog dijela pozajmice.

23. Uvidom u Aneks Ugovora o pozajmici utvrđeno je kako je isti sklopljen također između Vedrane Jurjević i društva De Georgiis d.o.o., 18. veljače 2020. Radi se o aneksu ugovora opisanog pod točkom 15. ovoga obrazloženja. Strane su obostrano utvrdila, a s obzirom na vraćeni dio pozajmice da je ostatak dugovanja po Ugovoru 4.466.210,88 kuna, za što da je dužnik De Georgiis d.o.o. izdao Potvrdu 22. veljače 2019. Preostali pozajmljeni iznos se dužnik obvezuje vratiti najkasnije u roku od tri godine od dana potpisa Aneksa.

24. Uvidom u Prijavu tražbine utvrđeno je kako je pravna osnova tražbine Ugovor o pozajmici i on je i priložen uz samu prijavu, što je nesporno. Sama vjerovnica, ovdje tužiteljica, u prijavi je navela kako ne raspolaže ovršnom ispravom.

25. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka utvrđeno je kako je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

26. Iako tuženik upućuje na odredbu čl. 270. SZ-a prema kojoj se u parnici utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, ovaj sud smatra kako dostavom dodatne dokumentacije u ovom parničnom postupku tužiteljica nije odstupila od osnove potraživanja prijavljenog u stečajnom postupku odnosno ista nije postupila, po stavu ovoga suda suprotno od naprijed citirane zakonske odredbe.

27. Ugovor o pozajmici tužiteljici sklopljen 2013. izvorno i predstavlja osnovu utuženog potraživanja, a Potvrda o stanju duga pa i kasniji Aneks Ugovora o

pozajmici samo su tuženikovo priznanje tužiteljičinog potraživanja, a i isto predstavlja prekid zastare u vidu priznanja duga, sukladno odredbama obveznoga prava.

28. Naime, prema odredbi čl. 240. st. 1. ZOO-a zastara se prekida kad dužnik prizna dug. U ovoj pravnoj stvari je dospijeće tužiteljičine tražbine bilo 30. kolovoza 2014. (jer je u Ugovoru o pozajmici navedeno da se pozajmica ugovara na rok od godinu dana), a u konkretnom slučaju se primjenjuje opći zastarni rok od pet godina pa bi tako zastara nastupila 30. kolovoza 2019., da nije tuženik tu zastaru prekinuo priznanjem duga odnosno izdavanjem potvrde o stanju duga 22. ožujka 2019.

29. Slijedom svega iznesenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

30. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1., 155. i 164. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; u daljnjem tekstu: Tarifa) pa je tako tužiteljici priznat trošak sastava tužbe i obrazloženih podnesaka od 26. srpnja 2023. i 22. srpnja 2024. od po 4467 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), trošak zastupanja na ročištima održanim 13. rujna 2023. i 17. prosinca 2024. od po 4467 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), trošak sastava žalbe od 5583 bodova (Tbr. 10. toč. 1.) što uz važeću vrijednost boda od 2,00 eura i uz pripadajući PDV te trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 663,61 eura i na presudu u iznosu od 663,61 eura, ukupno iznosi 71.122,22 eura.

31. Sud nije priznao tuženiku trošak objave budući da isti trošak ne smatra troškom koji je potreban za vođenje parnice (čl. 155. ZPP-a).

32. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja, naložiti tuženiku plaćanje troška tužiteljici u iznosu od 71.122,22 eura, odnosno odbiti tuženikov zahtjev za naknadu troška u ukupnom iznosu od 250,00 eura (dva ročišta za objavu).

U Zadru 20. prosinca 2024.

Sutkinja
Katarina Zdunić

Dokument je elektronički potpisan:
KATARINA ZDUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:
20-12-2024
10:22:01

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#130D48523339363730343634363533
L=ZADAR
S=ZDUNIĆ
G=KATARINA
CN=KATARINA ZDUNIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana uručjenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužiteljici po pun.
- Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30870-c711f**

Kontrolni broj: **0e068-596c7-1f6d1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.